

на априлий (1876 г.) напада пощата между Турну-Могурели и Александрия, а задигнатата сума внася на единъ революционерствуващъ, който вмѣсто да купи оржие съ сумата, избѣгва въ Бѣлградъ и не се чулъ вече. Таню слѣдъ дѣлго чакане рѣшава най-послѣ да прѣмине Дунава и съ бѣдно въоружена чета влиза въ Бѣлградъ прѣзъ мѣсецъ май, сѫщата година. Той е билъ върълъ защитникъ на идеята, щото българскитѣ доброволчески баталиони, вмѣсто да

ИВАНЪ Н. БАЛДЖИЕВЪ

идатъ въ Сърбия, да влѣзатъ направо въ Бѣлградъ и по тоя начинъ да направятъ диверсия на турските сили. Въ тая смисъль той е писалъ едно сърдечно писмо на *Хитовъ*, който пъкъ заедно съ други войводи е направилъ тѣко противното.

Тѣй или инакъ, Таню Куртевъ, начало на една възстанническа дружина прѣминава Дунава между Рузе и Сили-